

Omstændighed, at Formandens hele Tid udelukkende vil blive helliget til dette Hverv, vil gjøre, at han vil arbejde saa meget mere uafbrudt, og med saa megen større Hurtighed, fremfor Formanden i de mindre Commissioner, hvor dette Hverv blev en Bisforretning for ham, og med Hensyn til Commissionens øvrige Medlemmer er det klart, at det for deres Vedkommende ikke vil have nogen, eller ialtsald kun høist liden Indflydelse. Jeg maa endnu blot tillade mig at bemærke, at Udvalget i det Hele ikke har fundet sig foranlediget til at gaae ind paa det af min ærede Nabo og tvende andre ærede Rigsdagsmand stillede Forslag om, at Valget af Afsløsningsmænd blev et friere, og det af den Grund, at vi paa ingen Maade dele blandt Andet den Hovedanskuelse, som min ærede Nabo allerede igaar gjorde gjældende, at disse af Sogneforstanderskaberne valgte Mænd skulde have en vis Formodning mod sig.

Indenrigsministeren: De Dtringer, som nys ere faldne, foranledige mig til nu at tage Ordet; jeg skal fremdeles under denne Sags Behandling anvende al Omhu, for at det kan blive muligt, at føre Loven igjennem i en saadan Skikkelse, som jeg antager at den kan komme ud i. Jeg skal betragte Afstemningen, som fandt Sted igaar, saaledes som om den ikke havde fundet Sted; thi naar jeg nærer noget Haab om, at denne Lov skal føres igjennem Rigsdagen i nærværende Sæssion, er det alene støttet til den Mulighed, der endnu kan være i, at der maatte fremkomme et Resultat paa Rigsdagen, som var modsat det Resultat, der fremkom igaar; men, da denne Mulighed ikke er udelukket, saalænge en Lov ikke er kommen længere end til 2den Læsning, anseer jeg det for min Pligt, ved ethvert enkelt Punkt at søge at bringe Sagen til en saadan Afgjorelse, som i og for sig kan være rigtig, og lette dens Behandling under nærværende

Sæssion. Det staaer paa ingen Maade i min Magt, at give et saadant Tilfagn, som synes at være tilfattet af den ærede Ordfører, at Rigsdagen nemlig ikke skulde blive sluttet, før disse Love ere førte igjennem (Hør); det maa komme an paa deres Behandling; bliver her vedtagne mange Bestemmelser, som ere afvigende fra det Resultat, som man er kommen til paa et andet Sted, og skulde der foregaae Conferencer i denne Anledning, da vilde Behandlingen trække meget langt ud. Jeg har fra først af udtalt, og jeg gjentager det, at jeg ikke tør paatage mig noget Ansvar for at Rigsdagen, for at virke i denne Retning, skal blive samlet saalænge, som det under enhver Forsætning maatte være fornødent, for at bringe disse Love til endelig Afslutning. Da man nu atter er kommen tilbage til den Afstemning, som fandt Sted igaar, saa skal jeg, hvad Realiteten af de Dtringer, som jeg dengang fremførte, angaaer, ikke tage en eneste af dem tilbage, og jeg betragter Sagen fra samme Standpunkt, som jeg betragtede den igaar. Jeg skal derfor ogsaa gaae det Forslag imøde, som er stillet under Nr. 8, og som nærmest slutter sig til det Forslag, som gik igjennem igaar. Det er nemlig ved begge disse Forslag i Forening, at Sagen har faaet en ganske anden Stilling, end den har faaet paa et andet Sted. Man har saaledes foreslaaet, at Formands Functionerne skulde være Embeder, som strække sig over et temmeligt stort Territorium; der er aabnet Afgang til at lønne dem i Henhold til § 11; det bliver formeligt Embeder, som ere oprettede til den Art Forretninger. Mod det af Udvalgets Fleerthed stillede Forslag, ifølge hvilket Formændene skulde udnævnes paa eet Aar, har jeg tildeels allerede udtalt mig igaar, og jeg skal nu imødegaae de andre enkelte Momenter, som indeholdes i Forslaget under Nr. 8, og som virke til at frembringe det hele System.